

Suosta saa minun väsynyt

ruumiini leposijansa.

Päädyn sinne kaltaisteni

lailla, sillä sinne kuulun.

Vain on aika vastassani

eikä se minua tunne.

Suohon joutaa synkkä mieli,

polvistuen suljen silmät.

Aamun usva peiton päällä,

Suo

Kirjoittanut Tuomas Keskimäki

suo on peittoni ikuinen.

Hiljainen on ympärillä

sammaleinen kuolonvuode.

Suossa on kotini vielä,

yksinäisen hetken päästä.

Sillä tässä maailmassa

ei minulle paikkaa löydy,

eikä pelkoni minua

enää voi tavoittaa silloin.

Yksin kulkee yksinäinen

ja kasvonsa järven päältä

näkee vain suruisin silmin.

Vielä hiljaa soi suon laulu,

kaikki seisoo paikallansa,

ei elämä meitä muista.

Sulkee suo minut syliinsä,

hyvä ilee tuhannet vuodet.

Suosta saa minun väsynyt

ruumiini leposijansa.

